

A Fővárosi Ítéltábla a Spáhné dr. Szilágyi Éva ügyvéd (.....) által képviselt felperes neve (felperes címe) kérelmezőnek a Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft. (.... ügyintéző: dr. Vida Sándor jogtanácsos) által képviselt alperes neve (....) ellenérdekű fél ellen a Magyar Szabadalmi Hivatal védjegy oltalmának a megkülönböztető képesség elvesztése miatti megszűnésének megállapítása iránti kérelmet elutasító határozata megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Bíróság 2010. február 15. napján kelt, 3.Pk.22.513/2009/6. számú végzése ellen a kérelmező 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Köteles a kérelmező az ellenérdekű félnek 15 napon belül megfizetni 10 000 (Tízezer) forint másodfokú eljárási költséget.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a kérelmező megváltoztatási kérelmét elutasította és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az ellenérdekű félnek 25 000 forint eljárási költséget.

Egyetértett a Magyar Szabadalmi Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) határozatával, amely elutasította a kérelmező kérelmét, ami annak megállapítására irányult, hogy a Nizzai Megállapodás 5. osztályába tartozó termékekre védelmet biztosító, lajstromszámú „TIGER BALM” szóösszetétel védjegy oltalma a megkülönböztető képesség elvesztése miatt megszűnt. Az elsőfokú bíróság sem látta megállapíthatónak, hogy a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 35. § (1) bekezdésének a) pontja alapján akadályos lenne a védjegyohtalomnak.

Kifejtette, hogy a felhívott rendelkezés szerint a védjegy jogosultja akkor veszíti el jogait, amennyiben az árujelző a lajstromozás időpontját követően tevékenysége vagy annak hiánya következtében a kereskedelemben azon áru szokásos nevévé válik, amelynek tekintetében lajstromozták. Rámutatott, miszerint a Vt. 75. §-ának (3) bekezdéséből (helyesen (2) bekezdéséből) következően ilyen esetben a megszűnés okát az eljárás kezdeményezőjének kell bizonyítania, amint annak

lehetséges módját a hivatali határozat részletezte is, ezért alaptalan volt a kérelmezőnek azon érvelése, hogy „nemlegességet” kellene bizonyítania. Okfejtése szerint az adott esetben a kérelmezőnek azt kellett bizonyítania, hogy a „TIGER BALM” szóösszetétel az egészségügyi készítmények, emberi alkalmazásra szolgáló gyógyító és gyógyhatású készítmények vonatkozásában, ezen termékek szokásos megnevezésévé vált. Osztotta a Hivatal álláspontját, miszerint az a körülmény, hogy a védjegy árufajta nevévé vált, a megjelölés ilyen módon történő használatának rendszerességét feltételezi, ez következik a jogszabálynak a „szokásos megjelöléssé vált” kitételéből. A kérelmező e körben hivatkozott a „M.... e...” című könyvben megjelenő „tigrisbalzsam” szóra, azonban az első fokon eljáró bíróság ezt nem találta releváns bizonyítéknak egyrészt azért, mert nem a „TIGER BALM” védjegyre vonatkozik, másrészt ez csak egyetlen esetet dokumentál, amiből nem következik, hogy a megjelölés az árunak állandó jelleggel, szokásosan alkalmazott fajtaneve lenne.

Nem látta megállapíthatónak a törvényi tényállás második feltételét sem, nevezetesen a kérelmező nem igazolta, hogy amennyiben a fajtanevvé válás bekövetkezett, az az ellenérdekű fél magatartására vezethető vissza. A rendelkezésre álló adatokból ugyanakkor az eljáró bíróság megállapította, hogy az ellenérdekű fél a védjegyet különféle grafikai környezetben rendszeresen használja. Érvelése szerint az a körülmény, hogy a szóösszetételből álló védjegy mellett más elemek is megjelennek, nem jelenti azt, hogy a védjegy használatát a jogosult elmulasztotta volna.

Az elsőfokú végzéssel szemben a kérelmező terjesztett elő fellebbezést, annak a hivatali határozatra is kiterjedő megváltoztatását és a védjegyoltalom megszűnésének megállapítását kérve.

Nyomatékkal hivatkozott rá, hogy a „WILD TIGER BALM” szóösszetételt tartalmazó ábrás védjegybejelentését a Hivatal azért utasította el, mert azt összetéveszthetőségig hasonlatosnak találta a jelen eljárás alapjául szolgáló védjegyhez. Kifejtette, miszerint önmagában olyan termék, hogy tigrisbalzsam - „TIGER BALM” - nincs, azonban létezik a piros/vörös, illetve fehér balzsam, illetőleg tapasz. Érvelése szerint a becsatolt reklámanyagokon is jól látható, hogy összefoglaló névként, gyűjtőfogalomként nevezi a termékeket „TIGER BALM”-nak az ellenérdekű fél is. Hangsúlyozta, hogy az összetéveszthetőség nem állapítható meg egy nem létező termékkel. Kiemelte, hogy az ellenérdekű fél csak és kizárólag különféle grafikai környezetben használja a „TIGER BALM” szóösszetételt, de önmagában ilyen megjelöléssel terméket nem forgalmaz. Okfejtése szerint emiatt a szóösszetétel elvesztette a megkülönböztető képességét és ez a tény az ellenérdekű fél magatartására vezethető vissza, amit a becsatolt hirdetések, illetve az igazolt termékforgalom kellőképpen igazolnak is.

Az ellenérdekű fél fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte, annak helyes indokaira tekintettel. Rámutatott, hogy az összetéveszthetőség kérdése jelen eljárásban irreleváns, az pedig minden alapot

nélkülöz, hogy „nem létező termék”-ről volna szó. Hivatkozott rá, miszerint bizonyította védjegye komoly használatát, ezen nem változtat az a körülmény, ami egyébként megfelel az adott piac kereskedelmi szokásainak, hogy az árujelző szöveg- és ábrakörnyezetben jelenik meg.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság megfelelően feltárt tényállást követően helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a kérelmező által hivatkozott okból, a Vt. 35. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a védjegyoltalom megszűnésének megállapítására nincs lehetőség. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú végzés indokaival is, azt kizárólag a fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakkal egészíti ki.

A Vt. 35. § (1) bekezdésének a) pontja akként rendelkezik, hogy a védjegyoltalom megszűnik, ha a védjegyjogosult magatartása miatt a megjelölés a gazdasági tevékenység körében azoknak az áruknak vagy szolgáltatásoknak a szokásos nevévé vált, amelyekre lajstromozták.

Az elsőfokú bíróság okszerűen helyezkedett arra az álláspontra, hogy az adott esetben az idézett törvényhelyben megkívánt egyik feltétel sem valósult meg és arra is helyesen mutatott rá, hogy a bizonyítási teher a kérelmező oldalán van. Figyelemmel a Vt. 75. §-ának (2) bekezdésére és a Pp. 164. §-ának (1) bekezdésére a kérelmezőnek kellett volna közvélemény-kutatás, szakirodalmi szemelvény, értelmező szótári szócikk csatolásával vagy egyéb bizonyíték nyújtásával igazolnia, hogy a védjegyet alkotó „TIGER BALM” szóösszetétel a köztudatban összeforrt a védjegy árujegyzékében szereplő termékféleségekkel, azt a mindennapi és a szakmai életben egyaránt általánosan és szokásosan az ilyen készítmények elnevezéseként, gyűjtőfogalmaként használják. Erre alkalmas bizonyítékot a kérelmező nem szolgáltatott. A „M. e.” című könyvben olvasható „tigrisbalzsam” szó az elsőfokú bíróság által kifejtett okokból nem alkalmas annak alátámasztására, hogy a védjegy szerinti szókapcsolat elvesztette a megkülönböztető képességét és köznévvé vált. Ezen az sem változtat, hogy az ellenérdekű fél rendszerint nem önmagában, hanem színes, ábrás grafikai környezetben alkalmazza a védjegyet, mert az ilyen használati mód nem ütközik a védjegy törvény rendelkezéseibe. A kérelmező azzal is érvelt, hogy önmagában olyan termék, hogy „TIGER BALM” nem létezik. Ez az állítása a másodfokú bíróság megítélése szerint kizárja annak a lehetőségét, hogy a szóösszetétel gyűjtőfogalomná váljék. Mivel az első feltétel, nevezetesen a fajtanévvé válás nem került bizonyításra, így annak a kérdése már fel sem merülhetett, hogy vajon e körben megállapítható-e az ellenérdekű fél közrehatása. Megjegyzi a fellebbviteli bíróság, hogy a kérelmező fellebbezésében e körben ennek állításán kívül ugyancsak nem szolgáltatott semmilyen bizonyítékot.

A másodfokú bíróság egyetértett az ellenérdekű féllel abban, hogy a jelen ügy szempontjából nincs annak jelentősége, hogy a kérelmező védjegybejelentése milyen okból került elutasításra, hiszen megszűnés megállapítása iránti kérelmét a

kérelmező a megkülönböztető képesség elvesztésére és nem az összetéveszthetőségre alapította, ezért a Vt. 4. (1) bekezdésének b) pontjában foglaltak vizsgálatára a jelen eljárásban nem nyílt lehetőség.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla sem látott lehetőséget a védjegyjogtalom megkülönböztető képesség elvesztése miatti megszűnése megállapítására.

A kifejtettakra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését a Vt. 79.§-án és a Pp. 259. §-án keresztül alkalmazandó Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A sikertelen fellebbezés folytán a kérelmező köteles az ellenérdekű fél másodfokú eljárási költségét megfizetni a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ában foglaltaknak megfelelően állapította meg.

Budapest, 2010. szeptember 7.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírószági ügyintéző